

Föräldrar på distans längtar efter sin son

Av Karin Ahlgren, Barometern, barometern.se 2010-02-20

<http://www.barometern.se/nyheter/oskarshamn/foraldrar-pa-distans-langtar-efter-sin-son>

Mjukisdjur och affischer finns det gott om i sonens rum. Lasse och Carin Holmgrens son bor inte här, men har ett eget rum i alla fall. Foto: Roger Carlsson

Carin och Lasse Holmgren är föräldrar på distans. Samtidigt som de i dag vant sig väcker tankarna på sonen upp starka känslor. Och de längtar ständigt. Det har gått drygt åtta år sedan Carin och Lasse Holmgren i Oskarshamn fick sin son tvångsomhändertagen. Och mer än sju år sedan de blev rikskändisar efter att Uppdrag granskning uppmärksammade det.

I dag har de vant sig vid att vara föräldrar, utan att ha sitt barn på heltid. De beskriver situationen som om att de är kvartsföräldrar, ungefär.

– Man vänjer sig med allt med tiden, säger Carin Holmgren.

Sin son träffar de två gånger i månaden, en gång hemma i Oskarshamn den andra gången i sonens familjehem. På kylskåpet i köket hänger hans teckningar.

Carin Holmgren plockar ner teckningarna från kylskåpet och berättar stolt att hon fick dem sist de träffades och att de föreställer familjen när de spelar fotboll.

– Jag spar allt jag får av honom, säger hon.

Stunden senare hämtar hon en kartong med påskriften "brev från svenska folket" den är till bredden fylld med vykort och brev, och tidningsklipp från tiden efter att Uppdrag granskning berättade om hur sonen blev omhändertagen några månader efter att han föddes.

Fortfarande har Carin och Lasse Holmgren inte accepterat att sonen blev omhändertagen. Inte på riktigt. De tycker fortfarande att de hellre borde ha fått hjälp och stöd till föräldraskapet.

Men idag medverkar de till att sonen är familjehemsplacerad. Det ger dem större möjlighet till inflytande över hans liv.

Foto: Roger Carlsson

Familjen Holmgren har utökats med hunden Kingen. Med honom blir det dagliga promenader i bostadsområdet där de bor.

– Medverkar vi inte blir han tvångsplacerad, säger Carina Holmgren. Beslutet om familjehemsplacering omprövas två gånger om året. Hittills har bedömningen från myndigheternas sida varit likadan. Barnet mår bäst om han får växa upp i ett familjehem.– Men vi hoppas att vi kan få ta hand om honom mer. Att vi får tid tillsammans på helgerna med. För de timmar vi har tillsammans nu är så korta, vi hinner knappt umgås, säger Carin Holmgren.

Foto: Roger Carlsson

Brev. Kort. Och tidningar. En hel låda blev full efter att all publicitet kring att Carin och Lasse Holmgrens son blev omhändertagen ett par månader efter att han föddes.

Beslutet från deras sida, att ge offentlighet åt deras livs svåraste upplevelse - att få sitt barn omhändertaget, står de fast vid.

– Det var så jobbigt att hela tiden få frågan om var vi hade vårt barn. I och med att Uppdrag granskning gjorde sitt program om oss och alla tidningarna skrev, så visste alla. Och det känns fortfarande bra att vi berättade, säger Carin Holmgren.

Paret Carin och Lasse Holmgren bor i dag i Kristinebergsområdet. I deras lägenhet står ett pojkrum klart. Väggar har affischer uppsatta på bilar och spindelmannen. Att sonen växer upp med andra människor är en del av deras vardag. Även om de hela tiden längtar efter honom.

Carin och Lasse Holmgren försöker vara med så mycket som möjligt ändå i de beslut som rör sonen. Som nu, när det visat sig att pojken har det lite svårt i skolan.

– Både jag och Lasse är ju dyslektiker och vi har påpekat att han också kanske är det, säger Carin.

Föräldrar vill de vara, även om sonen växer upp med andra människor.